

PRYS DER INSERTIE.

15 centiem den drukregel. 40 centiem de reklamen. Alle toezending van brieven, geld, moet ons vrachtry geworden.

Wekelyks verschynende Woensdag en Zaterdag, by den Opsteller-Uitgever, H. DE COCQ-CRETEN, te St-Truiden.

HET REGT

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

VADERLAND.

COEDIEDIENST.

J.B. 261

ABONNEMENT PRYS:

Voor de Stad 5 fr. per jaer. 3 fr. per 6 maanden. 1-75 fr. per trimester. Voor Buiten 6 fr. per jaer. 3-50 per 6 maanden. 2 fr. per trimester.

DE PRIESTER EN DE POLITIEK.

VIJFDE ARTIKEL.

Een van de byzonderste of om beter te zeggen, de wezenlykste eigenschap van het wereldsche bestuur is, dat het ten zyne bevelen door dwingende middelen kan doen gehoorzamen, want in de politiek is het onmogelyk zich een gedacht van bevel te maken, zonder dat men op den zelfdientyd herkent, dat er ook uiterlyke middelen moeten bestaan om het te doen uitvoeren. Maar die eigenschappen, zonder welke alle wereldsche magt niet dan eene spotterny is, ontbreekt gansch en geheel aan de magt van den priester. Immers hy oefent zyne magt, die geheel zedelyk is, uit zonder uiterlyk bedwang. Het is niet in den naam van het volk, noch van de wet, noch van het wereldsche bestuur dat de priester spreekt. Hy spreekt in den naam van God en dus volgens heeft zyn gezag een *geheiligd* kenteeken; dit gezag kent geen uiterlyk bedwang; het steunt op eene geheel vrywillig gehoorzaamheid. De priester spreekt een geheel vrye overtuiging en die regt hebben om geheel vry te blyven.

Was de priester een ambtenaar van den Staat, dan zou deze hem ook rekening kunnen vragen van zyne bediening; maar zover heeft ons maconnick ministerie zynen vryheidsdoedenden invloed nog niet durven dryven; wat dit vrydenkende ministerie van tin is zien wy genoeg uit zyne werken; maar lot nu toe heeft het nog niet OPENLYK durven voor principie aannemen: DE PRIESTER SLAEF IN EENEN VRYEN STAET.

Was de priester ambtenaar van den Staat, dan zou deze zoowel aan hem als aan alle Staatsambtenaers den eed van gehoorzaamheid en trouw kunnen afvragen. Inderdaed volgens art. 1 van de wet van den 5 maart 1831 zyn alle ambtenaers zoowel in de *judiciaire*, als *administratieve* orde en in het generaal alle burgers, die een Staatsambt bekleeden, verplicht, eer zy in bediening treden, den eed af te leggen. Nooit heeft men die wet aan de priesters toegepast en hen verplicht dien eed te doen.

MONONKEL KWINTEN.

DERDE BOEK. — VII HOOFDSTUK.

Mononkel schryft den pastoor aan den bisschop over en Frans bestelt den brief.

Frans en Birings lachten gelyk twee schelmen. Ik zat op droog, zei Frans; kan ik hier in Romloopen gelyk een kapucien die belofte gedaan heeft van zonder duiten op zak te leven? Met twee honderd franken kan ik het nu hier gemaklyk eene week of dry withouden. — En de vyftig franken dan, vroeg de apotheker, zyn die geblazen? — Geblazen en niet geblazen, sprak Frans; binnen kort; grimlachte hy. zult gy wel weten weer zy geblazen zyn. En hiermede gingen zy vaneen. De pastoor was toevallig bezig in zyne wekelykse onderrigting met den uitleg van het vyfde gebod: met wille of te met werken slaet niemand dood. Wel, vroeg Mononkel aan de meid die 's middags eene flesch bourgogne op tafel bragt, waerover heeft hy vandaag weer geschimt en geschamt op zynen stoel der waarheid? — Van vechten en rusie en zoo van alles. — Ziet gy wel, vloog Mononkel tegen Frans uit, altyd schimpen en schampen en allerlei soorten van afronten. Zyne klapperen zullen hem zeker de lof woeverteld hebben, die wy in de smis aan de hand hadden. — Waer heeft de pastoor verleden zondag over gesprekt? vroeg Frans aan de meid. — Nynheer Frans, dat zou ik u voor de waarheid niet meer kunnen zeggen; hy heeft daer een historie verteld van eenen zoon die zynen vader met de hairen tot over den drempel der wooning sleepte. — En, nam Frans het woord af die deze geschiedenis uit den catholyken pedagogue zyner moeder nog in het gehuzen droeg, en die later

Wat meer is; over eenige jaren ondervraagd zynde of de priesters, die, volgens de *Conventie* van Antwerpen in een *kollegie of atheneum* van den Staat het *Godsdienstig* onderwijs gaven, ook verplicht waren, gelyk de andere *professoren* van het zelfde gesticht den eed af te leggen, heeft het gouvernement in eenen ministeriellen cirkulair van den 5 mei 1854 kortaf geantwoord, dat zy vanden eed ontslagen waren. Waerom? Omdat de priester nooit het *Godsdienstig* onderwijs geeft, *zelfs niet in de gestichten van den Staat als Staatsambtenaar*, maar wel als priester, die, als zulke, gelyk wy gezegd hebben, van de wereldsche magt heel onafhankelyk is.

Wy weten, dat die eed in Frankryk nog niet bestaat, gelyk hy in Belgie onder Willem den I bestond, maar wy beweerden ook, dat die afvraag van eed aan priesters eene schreuwende onbetamelikyheid of eerder eene schending van vryheid is, en dat onze belgische grondwet met regt en reden dien eed afgeschafte heeft. M. Leclercq procureur-generaal by het hof van *Cassatie* in Brussel aenzag deze afvraag van eed aan priesters als zoo tegenstrydig aan de vryheid van *Godsdienst*, dat hy in zitting van den 4 maart 1847 deze merkwerdige woorden uitsprak: *La position des ministres des cultes est une emanicipation complete, tandis qu'elle ressemble à un esclavage chez nos voisins du midi*. En zelf in Frankryk waar die eed nog bestaat, hebben de regibanken zeer dikwyls beslist dat, niet tegenstaende den eed, de priester geen Staatsambtenaar is.

Besluiten van het Hof van *Cassatie* van den 23 Junius 1831. — Van den 10 september 1835. — Van den 26 Junius 1838. — Van den 22 februarius 1845. Verders was de priester een Staatsambtenaar, dan zou ook de *Code penal*, die in hare art. 222 en volgende onder den titel: *Outrages et violences envers les dépositaires de l'autorité et de la force publique* de staf-fen opnoemt, waer van pligtig zyn, diegenen welke eene Staatsambtenaar beledigen, ook wel van den priester melding maken; maar daer is niets van: de wetgever heeft den priester: *Le ministre du culte*, onder

de Staatsmannen: *Les hommes de loi*, nergens begrepen. Wel is waer de bevestigingen, de smaad en de geweldnarven, die men den priester aendoet, zyn strafbaar volgens een ander deel van de *Code* onder titel: *Entraves au libre exercice du culte*. Maar dat men wel in acht neeme, gelyk deze woorden het duidelyk bewyzen, dat die misdaden niet aenzien worden als afzonderlyke wets-overtredingen ter oorzaak van het karakter van den priester, *maar wel ter oorzaak van de vryheid van godsdienst, die er door geschonden wordt*.

De voorgaende overweging doen zonnelaer zien, dat de priester geen Staatsambtenaar is; en mogten zy, om dit te bewyzen, nog onvoldoende voorkomen; dan zou het maar noodig zyn eenen oogslag op de artikelen van de *Constitutie* te werpen om allen twyfel des aengaende te doen verdwynen. Deze artikelen zeggen openlyk, dat de priester niet alleenlyk geen Staatsambtenaar is, maar dat hy het zelf niet zyn kan. Inderdaed, hoe zou hy ambtenaar van den Staat zyn kunnen, vermits art. XVI aan den Staat alle tusschen-komst in zaken, die den godsdienst aangaen, stelliglyk verbiedt? Vermits art. XVI in allerduidelykste woorden aan den Staat het regt ontkent van in de benoeming of de instellen, der priesters tusschen te komen en dat eindelyk de art. XIV, XV, XVI, XXXVIII... aan de priesters, als zulken, de volle vryheid, de volle onafhankelykheid schenken?

Neen de priester is geen Staatsambtenaar! Neen, de priester kan geen Staatsambtenaar zyn, noch volgens het positief regt, noch volgens beslissingen der regibanken, noch volgens de *Constitutie*.

De *Constitutie* van Frankryk durfde in hare woede tegen God, Kerk en priesters een aller goddeloosste besluit dragen; Zy wilde het gezag van den priester niet meer van God, maar van de oppermagt van het volk doen voortkomen en zy gaf hare civiele *constitutie* voor de geestlykheid uit waerdoor zy deze dwaling bevestigde. De priesters, welke geen karakter genoeg hadden om die *Constitutie* te verwerpen, wierden Staatsambtenaers! Maar zy hielden ook

op van ware priesters te zyn; naer de cirkulieren van de Profeten en niet naer de stem van de bisschoppen hunne alleen wettige overheid in zaken van *Godsdienst* luisterende, wierden zy Staatsmannen (en van dij oogenblik af, liep er geen enkel druppel priestersbloed meer in hun aderen. De geschiedenis haelt ons de yselyke gevolgen aan, die deze verwaring van zaken te weeg bragt.

Neen, neen zeker! De priester is geen, kan geen Staatsambtenaar zyn! Waerom? Wy hebben het reeds gezegd. Waerom nog? (Omdat er tusschen de natuur, den oorsprong, het einde, de middelen en de eigenschappen van de geestlyke en van de wereldsche magt geheel een afgrond is. Gelyk wy dus in onze 11. art. den aanslag, welchen men overal op de regten van de Kerk en priester maakt, naspeurende uitriepen: Wat zyn de kwakzalvers van de de vryheid hendaegs menigvuldig! Zoo mogen wy ook om de redens, die wy aangehaeld hebben, er by voegen: Wat zyn zy verblind! Wat ongerymden praet halen zy voor den dag, als zy eens komen te spreken van priesters-regten van kerkhoven, van Kerk en kerkelyke vryheid, in andere woorden gezegd, van zaken, waer van zy geen kennis hebben.

Wordt voortgezet.

ST-PEETERSPENNING.

Met ware geestdrift en kinderlyke hede snellen de katholieke volkeren hunnen vader den paus van Roomen ter hulp.

Hunne mildheid stelt hem in staet zlf zyne lasten tot te voldoen te doen, daer hy die eer niet wilt laten aan den Roover die hem zyne onderhoorige provincien tegen alle regt en rede heeft ontvreemd.

Eer aan de kindereu die goed en have voor hunnen bedrukten vader ten pande stellen! Doch vergeten die minnende kinderen daerom de noodlydende medebroederen die zy altoos rondom hen vinden!

Neen, men weet het, 't zyn de vrienden des Pauzes niet die beurs en hert voor den nooddriftige gesloteu houden.

'T is by zulken niet dat de moedige kinde

een tribunael. — Frans jongen, klopt Mononkel hem op de schouders, dat is wys gesproken. — Dat zou hem eens leeren, ging Frans voort, op zynen stoel der waarheid schimpen en schampen tegen eenen Kwinten, tegen zynen wettigen en dertigjarigen burgemeester. — Zie, jongen, sprak Mononkel met groote statigheit, daer zyn twee wegen om eene zaak uit te maken, de *administratieve* weg en de *gerechtelyke* weg. Als burgemeester zal ik den eersten weg maer instaan, en helpt deze pooging dan nog niet... — En wat zoudt gy van zyn? vroeg Frans. — Hem aan den bisschop overschryven, antwoordt Mononkel. Ik wed voor al wat gy wilt dat myn laatste brief in de handen van den bisschop niet is aengekomen; wy zullen dezen keer eens eenen gereed maken die van geen strooi is. Oudertinschen in midde hei voor het lof en Threes die het niet kon verkroppen dat zy beiden, Frans en Mononkel, geene mis hadden gehoord, kreeg ze dan toch eindelyk narr het lof, de kerk van Rombroek bestond uit dry beuken; dry autaers, de hooge op het koor en de twee andere bezynen in de kleine beuken. Alles was krakend net: de steenen vloer van het hooge koor, gelegd in witte en zwarte marmereu tegelchen, blinkt als een spiegel; de beelden, de bloempotten, de schildereyen, geheel de samenhang en aanblik der gewyde plaats bewers op den eersten oogslag dat de pastoor een man van *golsvrucht*, kennis en bevalligen smaak was. De schitterende kleuren eener boeren en ongepoys-terde goesting waren ut het oog gebannen. De pastoor was zeer bedreven in *beu skunde* en ten zyner bloedervanten, schiuer te Antwerpen, had hem de kerk van Rombroek, konig hepen opschikken. Voor zoo weinig als gy er wilt op

letten, zoo kuat gy zondags, byzonder in het lof, geheel den zedelyken toestand eener boerengemeente gemaklyk kennen. Reeds een kwartier voor den aevrang van het lof was de kerk al bynavol van dorpelingen; de linke beuk met de linke helft der middenbeuk, zitplaats der vrouwe, was opgepropt van creatuerkens allen in hare beste spullen. Hetgeen ten eersten bewees, dat het volk *golsdienstig* was en dat de kornetjes gewoon waren zich in grand tenue te zetten om een hartelyk revueke te passeeren. Wat is er aan te doen? Waer eene kerk staet, heeft de man met horens ook een kapelleke en onder het beste brood moet deesem zyn. Geen een hoed was er in den ganschen linken beuk te zien, al zaegt gy u ook de oogen uit; Rombroek was nog zeer eenvoudig. Lange kleeren kwamen er ook niet te voorschyn; een lyste en een rokje waren nog het voorname, het groote kleedsel van het plaetselyke toilette. De kleuren waren meestal rood, groen en geel, hetgeen bewees dat de lyne tint van een beschaafder gevoel nog niet over de gemoedereu had geschenen. Rombroek droeg nog de regtzinnige en openhartige kleuren van de natuur; al wat bruesde en schitterde was daer schoon. Onder austanige kleuren moest gy geene geveinsheid gaen zoeken. Meesta de jonge boermeekens droegen een wit kornetje met twee en drie piekkes; de getrouwde en de jarre vrouwe hadden eenen hoofdoek aan die met eenen langn loof tot in het midden van den rug sving en, onder de kin met eenen knoop gebonden, eene bek op den linken en eenen op den regten schouder vastak. Dat onderscheid tusschen de kleuren van getrouwde en ongetrouwde vrouwe, getuige van een kant de beuade en zedelyk gezinsstand en ten

van Vincentius à Paulo worden aen de dour-gewezen.

By zulken niet dat aen dedames de la Miséricorde zelfs de voortyds gedane inschryvingen geweigerd worden.

De bystanders des Pausdoms zyn het die niet met hólklinkende woorden, maer met liefderyke daden den schamelén arme opzoeken, troosten en ondersteunen; de verlatene en verdoelde kinderen tot werkzaamheid en godsdienstig onderwijs aenlokken; de zedelozen en los aandigen door alle verschafte middels tot den heiligen en onverbreekbaren band des huwelyks brengen.

Ja, mogt het ellendige en lydende menschedom de verholene namen zynér eprege weldoeners aen den dag leggen, men zou versted staen dat onder deze niet een godsdienstbater of vyand des Pausdoms te vinden is.

EENE NIEUWE KERKHOFSCHEIDING.

Dezer dagen is de heer Leclercq, notaris te Mechelen, aldaer als vrydenker gestorven. M. Leclercq had tot den laetsten oogenblik toe geweigerd eenen priester te laten komen en de sakramenten der stervenden te ontvangen. Nieuwe gelegenheid van ons gouvernement om zynen haet tegen den catholyken godsdienst te laten blyken. M. Broers, burgemeester der stad, weigert gelyk het betaemt, den solidair te laten begraven in het catholyk kerkhof. De vrymetselary bemoeit zich met de zaak, en aenstonds wordt M. Broers by onze ministers geroepen die hem pramen de toelating te geven den vrydenker by de geloovigen te begraven.

Men ziet, het wordt tyd dat de catholyke belgen zich ontmaken van een bestier dat zoo openlyk hunne regten en godsdienstige gevoelens onder de voeten treedt.

SCHENDING DER KERKHOVEN. — PETITIE VAN DE GEMEENTE SINT-TRUIDEN.

Sedert dat uit den schoot der logien de kreet van: weg met de catholicismus, is opgestegen, rust den kristen niet meer in vrede onder de beschutting van het kruis. De solidairen om den priester van de wieg terug te stooten, beginnen met hem van het graf te verwyderen. De eeredienst, den dooden tegewyd, is, begrypen zy wel, eene zeer ernstige hinderpaal voor de ten uitvoer bringing hunner goddelooze ontwerpen.

Maer krent den belg niet straffeloos in zyne godsdienstige gevoelens, en in tegenwoordigheid der schendingen waer van onze catholyke kerkhoven het tooneel zyn, hebben de catholyken onzer verschillende provincien het besluit genomen van petitiën aen de kamer der volksvertegenwoordigers te rigten om een regt terug te eischen, welk noch aen de joden, noch aen de protestanten betwist wordt.

Petitiën zyn in alle gemeenten van ons arrondissement in omloop, en de leden van het bureel van weldadigheid, van het kerkfabryk,

getinnen, en van den anderen kant de lieve en onbedwongen levenswys der snaterende jeugd. Op eiken boezem van twintig jaar lang een gouden kruisje aen een zwart zyden lintje; in elk poezelig handje lag een lesboek wier vier hoeken met zilver beslagen waren. Het gebruik van handschoenen bestond er niet. Het boezemkruisje en dat beslagen boek gaven godsdienst en welvaren te kennen.

In de regten bank lagen de blauwe kielen in de eiken banken. Er waren maer twee jassen in het dorp, den te zeggen dry, de jas van Mononkel op de hoogtyden, de jas van den schoolmeester en de jas van mynheer Birings. Eer het lof begon, stond gewoonlyk voor de kerkdeur een hoop jeugdige bergels van knapen te tieren, te roepen en te jighen; al de jeugdige kornetjes moesten daer voor de spitsroede: zy werden wel eens rood als zy er voorhygingen, maer zouden toch voor veel niet dat liefgebruik geerne afschaft sien. Zoo lang het orgel zyne pypen niet liet hooren, was dat daer een gesnater en een gegigchel van de andere wereld. Dag, Threeske; dag, Mieke; he! Siska, gy verliest uw kerkboek; Betje, Betje, uw schoen is los; Lyntje, Lyntje, zie toch eens om, gy verliest uw paternoster; enz. En dan gelagchen, getagchen...

De pastoor had menigmael daertegen ingewerkt, maer de afkondigingen der gemeente werden daer gehouden: de nood mick wet. De burgemeester, Mononkel is daer, hielden zy hun gesnater oogenbliklyk op; en allen den hoed afgenomen en gegroet: dag mynheer burgemeester met uw gezelschap Frans was hun ontwassen en de knevel welke hy droeg verveemde hen geheel en gansch. Frans en Mononkel trokken beide den toren onder waer zy lange eenen steenen draetrap van het

van St-Vincentius en andere inwooners van St-Truiden hebben zich yverig gelast met de petitie te laten onderteekenen, welke eene wet elacht bepalende de wyze van begraving.

DE MONDE EN DE GESCHONDENE KERKHOVEN.

De Monde na eenige uittreksels der alhier rondgestrooide petitiën nepens de schending der kerkhoven medegedeeld te hebben, doet de volgende bemerking:

Gemelde petitie, zegt hy, is hoogst belangryk zoowel voor de catholyken van Frankryk als van België. Het LIBERALISMUS is overal hetzelfde, en, ofschoon wy hier in Frankryk nog dezelfde ongerechtigheid niet te doorstaen hebben, ofschoon men by ons nog de begravenis op gewyde aerde niet afdwingt waer de Kerk die weigert, zoo moeten wy evenwel erkennen dat het liberalismus ons daertoe tracht te brengen, en dat het ons er toe brengen zal, byaldien de catholyken niet op hunne hoede zyn.

Zoo, volgens die woorden van de Monde, is onze oude roem verdwenen. Men mag nu niet meer zeggen gelyk te voren: De vryheid als in België. In België is hedendaegs in verscheidene zaken de vryheid meer gekrenkt dan by onze zuiderlyke geburen. Zy hebben niet dezelfde ongerechtigheid te doorstaen; zy zyn gelukkig genoeg om die nog te kunnen voorkomen. Hopén wy dat duizende petitiën onze gekrenkte regten zullen teruggeischen en doen handhaven.

EN RAP DAT ZY ZYN!

Het budjet der belastingen moet ahyd vóór Nieuwjaar gestemd zyn. De redetwisten over de kiezingen van Brugge stelden onze mannen byna in de onmogelykheid zulks te doen; doch onze ministers weten middel tot alles; hoewel verscheidene leden der kamer belangryke opmerkingen te doen hadden, hebben minister Frère en C. in zestig minuten tyds, een sommen belastingen kunnen stamen van 203 miljoen 882 duizend 790 franks. Leg ze my daer!

DE KWESTIE VAN ANTWERPEN.

De discussie over de antwerpsche kwestie is eindelyk gesloten. Onze vertegenwoordigers hebben onze zaak met kalmte, talent en weerdigheid verdedigd. Het gouvernement in den persoon van den heer Frère, minister van finantiën, heeft geene wederlegging op de redevoeringen van onze vertegenwoordigers gevonden en heeft slechts kunnen antwoorden door spotteryen en driftige uitvallen waerin boosaardigheid en uiterste granschap lag. Zulke antwoorden zyn onwaardig van een minister des konings.

In alle geval mogen wy met genoeggen bestatigen, dat de antwerpsche kwestie eene groote stap vooruit gedaen heeft. Verleden jaer telde onze oppositie enkel de stemmen van eenige onzer vertegenwoordigers, thans hebben veertig leden door hunne stem de zaak der Scheldestad kracht bygezet.

De val van het ministerie zal onze zaak oplossen en de val van het ministerie is naby.

Mogen de doktrinairen te Brugge mislukken, dan ligt het waelsch, stryfhooftig en

klokhus het hoogzael beklommen. Die bovenging mis of lof hoorn, zanger of geen zanger, moest de somme van vyf centiemen betalen. Sinte Cecilia klonkte deze jaerlyksche opbrengs, welke nog al hoopte in eenige tonnen oud maastrichter bier met gekookte hespen. Vele der jonge knapen waren zangers. De plaats der zangers was voor de tralie of den leun van het hoogzael van waer men de gansche kerk kon afzien byzonder aen den kant der kornetjes. Van beide zyden der orgelkas lagen met eenen schouder tegen kas of muur, zaten op de windpypen der blaesbalgen of stonden met de armen overen de overige bidders of spekeleiders van het gelooft. De snuifloos was daer gedurig in omgang; en dan malkander eens toegeknipt en gylagchen en soms met halve stem praetje gehonden. Tot dat de hel hen verschrikt tot aandacht en tot knieling kwam waken. En hierop met een been achteruit, onder diegenen welke niet nederknielden, in de houding van een boom die windscheef staet zich driemaal op de borst geklopt met dem en twee eerste vingers, en met eene lange zucht van vliegende devotie eindelyk weer regt gestaan, een kruis van dry beens over den boezem geslingerd, het venster eens uitgezien en het gewelf bestaerd tot aan sint Jans Evangelie, generale saure qui p. ont. Die voor de tralie stonden, hielden het doorgaens een weinig langer uit; dat hing van de vrouwlie af naermate deze lang of weinig na den dienst in de kerk nog verbleven. Geen eene plaats in het dorp waer gy zoo op heeterdaed de zeden kunt betrappen gelyk in de kerk; het moest wel niet zyn, maer ga den boel eens veranderen. Zoo predikte de pastoor van Bombroek eens: dat oeg-lukkig hoogzael! ga ik ze er eens afblyven, zullen zy zich in de kerk beter gylagchen en dan heb ik liet

willekeurig bestuer van Frère, Regier, Tesch en Chazal in duigen.

(DE ANTWERPENNAER.)

KULLAGIE.

Over een dertig jaren werd er eene herberg opperigt, of beter op eenen nieuwen vret gesteld. De oude baes die daer sedert het jaer 13 gewoon was den dikken te scheeren, had moeten het plaet poetsen: daer was rusie in huis gekomen; zy hadden hem op straat gesmeten en eenen nieuwen hospes aen het vat gesteld. Alle dagen was er volk met den hoop, en zy verstonden elkander gelyk twee verschgetrouwen. Het duerde echter niet lang: daer kwamen twee partyen onder de gasten, eene party ging in eenen hoek en de andere in den anderen zitten. Elk harer wou de overhand en het woord bekomen. De baes trok er zich niet veel van aen, liet geworden en dronk op zyn gemak zyn pintje mede; klinkte dan eens met Pieter, dan eens met Jan en zwom zoo behendig tusschen twee waters, vriend van alleman. Daer kwamen eens vreemde gasten van een naburig dorp die de herberg dreigden in te nemen. De baes zei: indien het somtyds ter myner oorzake ware dat zy u zoeken te verjagen, of dat gy my soms moede waert, ik zal mynen witten voorschoot op de toog neefleggen en ik trek er van door.

— Neen! neen! blyf myer hier! riepen ze allen, gy zyt en gy blyft onze baes, en komen er kwade kiekens van dan trekken wy allen mede. De baes bond zynen witten voorschoot weërom en tapte voort. De partyschap nu een weinig vergaen stak den kop weer omhoog. De helft van de herberg was tegen den pastoor en de helft voor den pastoor. Dat duerde en bleef duren, alle dagen het grootste getier van de wereld. De gebueren zeiden: ze hebben de beste en de schoonste herberg van de wereld; eenieder is daer los en vry en op zyn gemak, en nog zynze niet tevreden, de korsten steken hun en ze twisten van broodzattigheid. Maer de kadéén tegen den pastoor mielen het eens zoo bont dat zy den huisvloer van tighelen opraken en hunne tegenparty begoemen te werpen gelyk straetjongens. De baes schoot in zynen haek, sprong op eenen stoel: Ho! dat gaet te ver! de eene party moet hier niet boven de andere willen meester zyn; gy zyt hier allen even na. Het onweer stilde een weinig; maer die met tighelen hadden geworpen, behielden hunne pliets aen den haerd van den huize en speelden daer op hunne poot als eerste bankboeren: wy zyn meester! de herberg hoort ons toe; de baes moet onzen wil doen; gy hebt hier niets meer te zeggen; Wy maken het grootste getal uit en geven den toon. Elke party moest zynen garçon krygen. De party tegen den pastoor koos den haren die werd aengenomen; de party voor den pastoor

dorp vol rusie; ik moet dullen wat ik niet verbeteren kan. Sinds dien tyd ging het toch een weinig beter. Wat den pastoor betref, deze was een zachtzinnige, bedaerde, wyze en godvruchtige man. Alles ging met de grootste orde; al wat met hem in betrekking was, koste er m. s. d. naers, stak het hoofd onhoog en zag tevrede uit. De organist gaf zyne bevelen op het hoogzael gelyk een generael van divisie, en allen zonden zy voor den pastoor gevochten en gestorven hebben. Hy wist dat zoo te regieren dat elken zyne bediening meester was en dat hy zich toch het laetste woord hield; hy kon hoegenaemd geen prullery uitstaen.

De pastoor was juist cathedismus aen 't doen op het oogenblik waer Frans en Mononkel het hoogzael opkwamen en bescheiden van de zangers tot aen de tralie werden doorgelaten. Frans zyn moed kwam hem vol toen hy dat diepinnig gelaet weer in 't oog kreeg en deze overtuigende stem hoorde die hem zoo menigmael tydens de voorbereiding zynere eerste communie had toesproken. De pastoor was bezig met de tes; was is een Christene mensch? en wist hoegenaemd niet dat Frans er tegenwoordig was. Nu dan om om te sluten, lieve kinderen, eindigde hy, gy zult allen eens groot worden en noodig hebben veel moeite in het werk te stellen om als ware christene menschen voort te lever. — Frans schudde met het hoofd als wou hy zyne gedachten verwerpen. — Maer othoudt deze woorden, lieve kinderen, blyft gy de leering getrouw uwer eerste communie, dan zult gy de dagen uws levens als dagen eener brulofst ombrengen; hadt gy soms het ongelink uitzinnig te verdwalen, dan zal de onnoozelheid uwer eerste jeugd uwe bitterste knaging wezen. Men kent eerst de aengenome

koos ook den haren die werd verworpen. We zei de party van den pastoor, met het grootste regt van de wereld, onze garçon is zo goed als de uwe. — Neen, zegde zy, gy hebt hem zat gemaakt: toen gy hem huerdet; daer kan niet gekden. En hierop liet de party tegen den pastoor zich zoo beestig los in scheldwoorden dat de baes niet meer weet wat aenvangen en dat men roept: jaegt die wringende straat op! En het zal er ook van komen zeggen ze.

DE BOER ZAL 'T AL BETALEN.

Kobe. — Goën dag Pieter! hoe is 't met u? Pieter. — Mager en taci, Kobe; maer geef me misschien eene pinte?

Kobe. — Zeer geern. Het zal occasie geven om wat te klappen: (Zy gaen in 't Wit Peerd)

Pieter. — Wat da 'k zeggen zou, Kobe, ben sedert eenige dagen wel gevaren.

Kobe. — Hoe zoo, Pieter?

Pieter. — Haest alle dage kryg ik daer een schoone gazette die van geen strooi en is.

Kobe. — En welken naam draegt ze, Pieter? Ik ontvang er ook eene, 't is mogelyk dezelfde.

Pieter. — 't Is eene fransche, en ze komt van Brussel, geloof ik. Hoe zy heet weet ik niet, want ik kan geen fransch; maer 't is waer van CO LAMENT.

Kobe. — Juist, Pieter, met titel Echo van PARLEMENT.

Pieter. — Lyk 'nen duivel 't is alzo, geloof ik 't En zyn alhier zuik geen groote gazetten.

Kobe. — Ik kan er nog zoo veel zakken uit plakken al uit zekere Brugsche. Wat meer is, ik kryg ze voor nieten, Kobe, wat dunkt u?

Kobe. — Hewel, ten eerste, zy zal maer komen tot de kiezing van 12 January voorby is, Pieter.

Pieter. — Hoe den duivel weet gy dat? Kobe. — Dat is eene gazette die spreekt voor de liberalen, voor 'evrière, Derrière en byzonderlyk voor Devaux. Zy schryft om de kiezers te bedriegen en by den neus te leiden; weet dat het maer de kiezers alleen zyn die dit blad nu en dan ontvangen.

Pieter. — Ja dit is alzo!

Kobe. — Ten tweede, pieter, gy zyt mis als gy meent dat gy die gazette voor niet kragt.

Pieter. — 'k en ben zeker wel niet mis? Kobe. — He! heb nooit de gazette gevraagd, en 'k en zal er nooit niet voeren geven. Verstaet gy dat vlaemsch?

Kobe. — Maer pieter, en klap zoo haestig niet. Zoudt gy wel gelooven dat gy, ik, in een woord alle lastbetalers die gazette helpen drukken en zonder nood rond het land helpen zenden? Zy er zeker van, Pieter! de zakken die gy plakt, zullen u dier kosten. Het land betaelt omdat de liberale ministers het willen; omdat zy geen ander middel meer weten om aen 't gras te houde. De liberale drukpers is vet betaeld, maer het is met het geld der catholyken. De boer zal 't al betalen, Pieter. Wat zegt gy nu?

Pieter. — 't Is ongelooveryk, maer hoe weet gy dat?

Kobe. — De ministers kunnen zelve niet zwygen dat het gouvernement altyd geld heeft als er kwestie is van de goede drukpers te ondersteunen, en die knapen kennen geen goede

koelte van eenen franschen teug water in de heete en dorstige dagen van den zomer; men weet ook eerst wat het reine geluk der onschuld is als men het vrywillig heeft opgezegt. — Frans beet in zynen witten neusdoek van insige aendoening en zuchtte: o eerste jaren myner jeugd!... Een hart gelyk dat van Frans bestond er niet; maer de gyzelschappen en zyne natuerlyke onbezorgdheit hadden hem medegestept. Het slot van zyne schoone en verhevene oogenblikken was doorgegaens een bah! Hoort gy hem weer bezig zyn, flosserde Mononkel aen het oor van Frans; daer hebt gy ook uw opdeel; is dat nu te verdragen? — Bah! zei Frans, maer, Mononkel, vrog hy, indien gy wilt voorzigen dat zal ik het orgel eens spelen. — Dat kan my niet schillen, sprak Mononkel; maer op zynen Dominus Vobiscum antwoord ik toch niet; daer zyn 'wy, poddorie, veel te goed voor. Frans gaf den toon aen voor den O Sacrum. Hooger! riep Mononkel. Nog hooger! riep hy voor de tweede maal. En dan aen het zingen of beter aen het beuken dat het gewelf der kerk er moest van schuren. De zangers die het Mononkel afnamen, eveneens aen het schreeuwen, schreeuwte gy niet zoo hebt gy niet. Frans om te in toon te houden vond zich genoodzaekt de trompette te trekken, en allen, Mononkel en zangers, tegen de trompette ingeschreeuwd dat hun het zweet met dikke druppels op het voorhoofd stond. Dat was zoo het gebruik in Bombroek; geen zang was schoon of hy moest afgeschreeuwd worden; hoe grooter schreeuwer, hoe bekwaamer zanger. Mamzelle Patts werd zeker te Bombroek van het hoogzael geleid. De pastoor zong Dominus Vobiscum; en daer zich de zangers, gelyk zulks het gebruik was, op Mononkel verlijeten, kwam er geen antwoord, en zong de

azetten tenzyl liberaal.
Pieter. — Dat is toch deugnetery. Kobe!

MYNHEER.

De edelmoedigheid, waarmede gy door uw geëerd blad Godsdiens en zeden verdedigt, kennende, durf ik hopen, dat uw het volgen, de, in eenaest uitkomend nummer zult inlassen.

Op den 19 december om zes uren 's avonds is te Kerniel by Borgtoon, eene missie by gelegenheid van den driehonderdjarigen jubileë der congreganten geopend, door twee eerwerde paters minderbroeders van St-Truiden, welke door de ieverige en onvermoeide Herder dezer gemeente daertoe waren aenzocht geworden. Al de geestelyke oefeningen die driemaal daags plaats hadden, werden door de parochianen en de bewoners der naburige gemeenten, niettegenstaande het slechte weder in zoo groot getal bygewoond, dat de ruime kerk, nauwelijks de ieverige geloovigen kon bevatten.

De overtuigende wetsprekenheid, waarmede die eerwerde paters de waarheden van onzen H. Godsdiens aenkondigden wakkerden groot en klein, jong en oud aan, om ze met de grootste aandacht aan te hooren. Allen hebben zich ook deze gelegenheid ten nutte gemaakt, met tot de H. Tafel te naderen.

Maendag 28 december om 6 uren 's avonds heeft de plegtige sluiting plaats gehad, met sermooien en het geven van den Pausselyken zegening.

Dinsdag om zes uren is er eene mis gezongen voor de geloovige zielen in het vagevuur, tot dit einde hebben al de parochianen nog eens tot de H. Communie genaderd.

Lang, ja zeer lang zal de gedachtenis dezer schoone en plegtige missie, in het geheugen der Kernielenaers blyven.

Dank zy ook den herder die noch moeiten noch kosten spaert, om het heil zyner parochianen te bevorderen.

Gelief vooraf te aanveerden myne dankbetuigingen, alsmede de verzekering myner hoogachting.
H. G.

VERSCHILLIGE TYINGEN.

De grootste peperkoek welke er ooit is gemaakt, is thans te Oxford by den pastebakker M. J. Arnald, ten joon gesteld. Deze monsterpeperkoek weegt niet minder dan 300 pond. is 7 voet hoog en heeft er 18 in omtrek. Om hem te maken, heeft men nooig gehad: 350 ponden tarwemeel, 3000 eijeren, 5 kassjes rozynen, 200 pond oranjeschillen, 400 pond boter, 400 pond suiker en andere waren. Den 4 januarij staende zal de koek door een misje aan stukken gesneden worden en verdeeld worden. Er steken 200 biljetten in welke aan degenen wien ze te beurt vallen, regt geven tot vette fruitkorfjes, wouden ringen, tambaljen, zilveren fruïtessen enz.

MOEDERMOED. — Een verschrikkelyk misdied heeft de gemeente Londerzeel en geheel het kanton in verslagenheid geroempeld. Een onnatuerlyke zoon zou zyne arme moeder hebben geworpt. De openbare afsceuring, welke aan dergelyke gruweligheden is gehecht, is zoo groot, dat men vreesde dat de landlieden zelve regt over den booschicht zoude hebben gedien.

De justitie is erin gelukt dezen aen te houden, en naar Brussel te brengen, alwaar hy, na een eerste verhoor, naar de gevangenis is gebragt. Het onderzoek wordt vlytig voortgezet.

Twaalf a veertien jaren geleden sprong een persoon, die slechte zaken gemaakt had, vol wanhoop in de Scheide, om een einde aan zyn leven te stellen. By werl gered door een schipper, die niet tevreden zynde van hem aan de doot ontrokken te hebben, de te kunnen oversteken. De man had sinds dien tyd niets van zeh laten hooren en de schipper was het gausche geval reeds lang vergeten, toen hy dezer dagen een aenzienlyk geldzending ontving, namelijk eene som van 10,000 fr. De schipper dacht, dat die fortuna hem van den

ganist ten langen laetste alleen *et cum spiritu* was. — Ze niet hart en ziel voor den pastoor inge-

nommen kenle de grillen van Mononkel en zei in eene levigheid: dat zult gy my geen tweemaal oppen ! Brings die dat hoorde en daer ergens te ghy, gien stond, roept hardop dat het door gansch orgel op : is dat een; burgmeester ! De te hevigens org-

ganist, schoone baryton, wil de plaats van Mononkel aan den lessemaer innemen. Goed gedaan ! hier Birings. hier heeft hy niets te zeggen; hier Nog de pastoor meester. — Wat zegt gy daer ! n aen kreg Mononkel den organist vast en zet hy hem t gelyk een kind neffens de blaasbalgen; blyf daer gers zten, myn manneke, tot dat het lof uit is. En het teruggaan tot den lessemaer, heft hy met gne scherpe, zware stem den *Salve Regina* aan.

De organist uit vrees van de gansche kerk te verstroeijen liet Mononkel geworden die dan dapper zungen bleef tot de laetste noot van den *Ave-Maria*. Terwyl Frans nog een nadeuntje speelde uit *Lucie de Lammermoor*, waren my onder het klokhuis Birings, de organist en Mononkel ducht-

ig acu het worstelen. Birings wierp hy tusschen te kleine bankjes in van catechismen die daer uit te voeten stonden, en met den organist komt hy te hoogzael opgedragen, zet hem op het orgel-

ankje neer waer Frans van opstond: da'r, podrie, zing en speel nu zoolang gy wilt.

enen of den anderen ongekenden ryken oom uit Amerika werd gezonden. Het kwam wel uit Amerika, maar van den man aenwien hy over een 12 jaren het leven g-red en rysgeld gegeven had. Deze persoon was naar Amerika vertrokken, hal er handel gedreven, en was ryk geworden. De weldaet wilstende erkennen, welke de schipper hem had bewezen, heeft hy hem die 10,000 fr. te huis gezonden.

Men schryft uit Antwerpen: «De Antwerpsehe b-voelking heeft gisteren avond geantwoord door eene schitterende manifestatie op de beleedigende redvoeringen der ministeriele redenaers.

Meer dan 20 000 personen hebben door de stad den Antwerpsehe standaard rondgedragen. De stoet verlicht door honderde fakkeln en voorafgegaan van dry muziekkorpsen, heeft zich al zingend begeven naar de woonsten der vertegenwoordigers, alwaar prachtige sermoenen zyn gegeven als voor MM. baron Oxy en van Put die op een banket vergaderd had al de leden der gemeentete raeds en der Antwerpsehe vertegenwoordiging.

ENGELAND.

De te Liverpool u komende *Daily Post* schryft: Wy gelooven te kunnen verzekeren, dat Lyons uit Washington in eene depeche aan graef Russell heeft verklaard, dat de Amerikaanse oorlog binnen dry maanden zou zyn geëindigd. De gederende verkeer in zoo grooten ooot, dat zy zch binnen korten termyn zch ten genoodzaekt zien een wapenstilstand voor te stellen. Wy stellen in onzen berigtgever het grootste vertrouwen: Misschien wyt de proklamatie van president Lincoln op de feiten, uit welke lord Lyons zyne konklusie heeft getrokken.

De *Globe* stelt niet zoo veel vertrouwen in dien berigtgever en waerschuwt zyne lezers om toch vooral niet te veel geloof aan dat berigt te slaen. Lord Lyons neemt — zegt dat blad — de Uniewissois op 90 dagen zich niet voor haer geld aan.

POLEN.

Br-stau 21 december. In zene nieuwe proklamatie, door het nationale gouvernement aen het volk uitgeveerdigd, komt hetz ifie terug op den uitsprong en het doel van poolschen opstand. De algemeene stem der volken en gouvernementen, zegt de proklamatie, heeft verklaard, dat Rusland de traktaten geschonden heeft.

Het nationale gouvernement proklameert, als grondstelsel der te komende onafhankelykheid Polen, de gelykheid voor de wet van al de burgers en het vry bezit van grondeigendommen voor de boeren.

ST-TRUIDEN. — 30 dec.
Tarwe de 100 kil. fr. 21-60. Koren 18-95.
Haver 15-00. Garst 19 68.

TOUGEREN. — 29 dec.
Tarwe de 103 kilo fr. 23-25 Koren 94 kilo fr. 15-00. Haver 75 kilo fr. 11-75. Garst 94 kilo 19-00. Spelt, een mdt. 21 50 fr. Boter halven kilo 1-15. Eijeren de 26, 1 90. Witte aardappelen de 100 kil. 4-50. Ronde 5 00 fr. Osse tongen, 9-00 fr. Hoofd de 1000 kilb 70 00. Strooi, 1000 k. 3890.

Groote verkoop van

BOOMEN.

Donderdag, 7 Januarij 1864, om half elf 's morgens, zullen de representanten van Christiaen Jeuris, in leven grondeigenaar woonende te Cosen, ten plaetse, ten meestbiedend en op credit, door de notarissen DELGEUR en SIMONS ter residentie de eerste te St-Truiden en de tweede te Wellen, verkoopen:

117 koopen opgaende eikenboomen, waeronder er zich bevinden van 2 meters omtrek, dienstig voor bouwplanken, alle zware werken, berd, balken, karreberien, rademkersgerief, timmerhout en ander gebruik, staende te wassen op hunne goederen te Cosen en op eenen bosch aen den Brandenpoel.

Verder eene menigte troukeiken. Men zal beginnen op een land achter de winning van de W^{te}. Wanten, op de bree-straet.

Een werkman zal zich bevinden in de statie van den yzerenweg te Cortenbosch, om de liefhebbers die aldaer zullen aankomen regt naar de verkoopplaats te geleiden.

VERKOOP VAN

DENEEN.

Donderdag 14 Januarij 1864, om half elf 's morgens, zal de heer Seua-teur de Pitteurs-Heegaerts van het Speelhof, ter plaetse, ten meestbiedend, en op credit, voor de Notaris DELGEUR verkoopen:

Negentig koopen Dennen dienstig voor hoo en boonstaken, fatten, en bakkersbrandhout, liggende in hoopen op Mielen bosch, gemeente St-Truiden, langs den weg van Nieuwenbo-van naar Wyr.

Groote verkoop van zware en ligte EIKEN-BOOMEN, IN BERNISSEMBOSCH.

Maendag 18 Januarij 1864 om 10 1/2 uren 's morgens, oomd'elyk na het aankomen van het Convooi in de statie te Cortenbosch, zal de heer Charles de Pitteurs van Zepperen, door het ministerie van den Notaris DELGEUR resideerende te St-Truiden, publiek en ten meestbiedende, op credit aen, den voet der boomen verkoopen:

Eene groote kwantiteit Eikenboomen, waeronder verscheidene van 2 à 3 1/2 meters dikte, dienstig voor moleuboo-men, Standaerden in de fabrieken, scheepswerken, balken, timmerhout, karreberien, dissels, langwagens, berd, kwartier, kufphout en ander gerief, alle staende te wassen in Bernissem-bosch, gelegen omtrent 5 minuten van de Statie te Cortenbosch, tusschen deze statie, den steenweg van St-Truiden naar Hasselt en het kasteel van Zepperen

De boschwachter zal zich in voorzeide statie bevinden om de liefhebbers, die met het Convooi aankomen, regt naar het bosch te geleiden.

Verkoop van een

MOBILLAIR, TE VELM.

Maendag, 11 January 1864, om 10 uren 's morgens, zal Anna Lambrechts weduwe Plugers en consorten, ten hare woning gestaen te Velm in het dorp, door het ambt van den Notaris DELGEUR openbaarlyk en met krediet verkoopen:

Een volmerriepeerd.
3 Hoorn beesten waeronder 2 volle koeijen en ten veers van een jaer
4 Varkeus, waeronder een volgaende zoog.

Kar ploeg ryge en allerhande peerdn en labourgetuig een aental huismuebels waeronder tafels, stoelen, ledakanten, bedden, kleerkassen enz.

Verkoop van schoone

DENNEN ONDER RUMMEN.

De notaris COENEM te Geetbetsz verblivende, zal openbaarlyk aen de meestbiedende op dynsdag wezende 5 January 1864, van wegen vrouw de weduwe Nickmans (oppenn) landbouwster te Rummen, aenbieden te verkoopen op credit: mits goede en bekende borg.

1. 18 koopen dennen dienstig tot allerhande timmerhout.
2. 45 koopen dennen dienstig voor dobbel en enkel kepers.
3. 31 koopen dennen lastokken.

Alle gekapt liggende op haren bosch in het Croynenvels onder Rummen, digt by den steenweg van Rummen naar St-Truiden en Herck de-Stad.

De vergadering zal wezen ten huis en herberg von Henricus Gysens in de Brees-straet te Rummen, om 10 ure 's morgens van waer men ter plaetse zal gaen.

Alles ahtervolgens eendutten alsdan voor te houiden.

BOEKHANDEL EN DRUKKERY.

VAN HUB, DE COCQ-CRETEN.

Dietersche straet tegenover het stadskollegie St-Truiden. Bureel van het Regt, MEUWJAER 1864.

Te bekomen kabinet-A'manakken, Agonda, Memento, Bureelbehoefsten, Nieuwjaersbrieven enz. een groot assortiment van registers, Albums voor portretten en beeldekeus, Visietkaarten, enz. — Alles aen zeer geniatig te pryzen.

FONTEINBOREN.

Frans Preeters en Cie. van Zepperen, ver-wittigt het publiek dat hy voortgaet met het maken van springpotten, het boren van huizen, en het maken van houte pompen. Al deze werken neemt hy aen in akkoord of per daghuur.

BERIGT.
Fr. Vosaius, Zoutstraet gaet nog voort met zyne slachterij en aen eenen civielen prys, on-danks is het uitstrooijen van uitscheiding van bedryf door kwade tongen.

HANEN-GEVECHT.
By Michiels op H. Drykotingen dag.

YZER-GIETERY.

Mijnvrouw weduwe DELHAUTE-TURLLOT maekt bekend dat zy op den dag van heden woonachtig is op de Beekstraet n. 435, kort by den Thienschen steenweg te St-Truiden, dat zy zich belast met het pieten van allerhande soorten van stukken volgens model, en dat altyd in haer magazyn te vinden zyn de volgende artikelen:

Ketels, marmitten, koolbakken, stoofpotten, fourneis barren, wagenbussen, alle soorten van overlakt of overliint keukengerief, enz., alles aen zeer gemackte pryzen.

Zy beveelt zich in ieders gunst.
NB Om alle misgreep of verdofing voor te komen, verzoekt zy hare kalanten van zich te adresseren aen mej. wed. Delhaute Turlot.

FONDERIE DE FER.

Madame veuve DELHAUTE-TURLLOT, porte à la connaissance du public qu'elle demeure actuellement rue du Rousseau, n. 435, près la rue de Tirlemont, à St-Truid, qu'elle se charge de fondre toutes pièces d'après modèles, et qu'elle à toujours en son magasin les articles suivants:

Chaudières, marmittes, bacs à charbon, pots d'étuves, barres de fourneaux, boîtes de chariots, poteries émaillées et étamées, etc.; le tout à des prix très modérés.

Elle se recommande.
NB, Pour éviter toute méprise ou erreur, elle prie ses clients de s'adresser à Madame veuve Delhaute-Turlot.

LEIFDADIGHEIDSLOTERY.

Dit opschrift alleen, hopen wy, zal de wel-denkende burgers aensporen om de hand te leenen aen M. Eyben, van Loo, die als yvorige herder der parochie Val-St Lambert (Seraing) deze gemeente niet de voltrekking en versiering harer kerk wil verrieken en begiftigen. Ten dien einde heeft hy, gemagtigd door koninglyk besluit van 19 mei 1862, eene lotery ingerigt wier ryke en schoone voorwerpen bestaende in 104 loten, eene waarde uitmaken van 4000 frs. Al wieden luister van Gods tempel bemint, zal beweegreden genog in zyn hart vinden om een klein aendeeltje in die lotery te nemen; voegt daer nog by de kans van eene schoone loot te winnen.

Biljetten zyn te bekomen tegen eenen frank het bijet op het bureel van het Regt, Dietersche straet, alwaar men ook kennis kan nemen van de te winnen voorwerpen.

Ziehier nog eene kleine uittrek uit de 60 000 genezingen bewerkstelligd zonder medecyn, door de REVALENTIA, allermaaklykste pop voor het ontbyt welke mits eenige stuijers per dag, ryftigmaal synen prys bespaerd by andere remedie. Genezingen: N. 54,314, de vrouw van den burgemeester van Volcie, van eene longesiektie met bloedspuiging en kwade hoest. — N. 38,418, de doctor Minister van kranjen waegpynen, slechte verteeringen en dagelysche braken. — mynheer de baron de Polentz, prefekt van Lougenau van eene moeilijke verstoptheid en pyne in de zenuwen. — N. 48,721, mynheer de baron de Zaluskowski, diitsie generael, van het sterceyten en schrikkelike pynen gedurende verscheidene jaren in de verterende lichaemsdeelen. — 46,270, mynheer James Roberts, uryt van eene longleering, met hoest, braken en verstoppingen en 25 jaren doofheid. — N. 46,422, mynheer de gravin de Calesstuart van eene schrikkelike zenuwaendoening met geestverbittering.

BARRY DU BARRY en Cie. Keizerstraet 12 te Brussel, 77 Regentstraet te London en Place Vendome 26 te Parys. — 1/4 kil 2,25 fr. 1/2 kil 4 fr. 1 kil 7 fr. 6 kil. (Franco) 32 fr. Dubbel kwaliteit 1/2 kil 8 fr. — Tegen een bon op den post. — By Warnots, apotheker, St-Truiden.

YZEREN WEG.

St-Truiden naar BRUSSEL, LUIK, ANTWERPEN en GENT:
'S morgens 8 uren 15 minuten.
Na middag 1 " 15 " Exp-treijn
'S avonds 8 " 44 "

St-Truiden naar HESSELT, HAES-TRICHT en AKEN.

'S morgens 9 uren 34 minuten.
Na middag 3 " 34 " (v. 1863)
'S avonds 8 " 20 "

